

La Ciutat

Quinzenal afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Redacció i Administració: Alonso Martínez, 27 - NÚMERO SOLT: 10 CENTIMS

EN L'ACTUAL MOMENT

Aquesta matinada, el Parlament Espanyol, que després de la jornada parlamentària d'ahir ha quedat tancat, ha aprovat un vot de confiança al Govern. I bé, com ha quedat el que ells en diuen «problema catalán» després d'això? P'odem dir que exactament igual que abans, sinó ha empitjorat.

Es que es vulgui o no es vulgui de solució només n'hi pot haver una. El ple reconeixement, absolut, total, de la facultat de Catalunya de legislar en matèria de la terra i sobre dret civil. La rectificació de la política anticatalanista, anticonstitucional, antiestatutista i anti-tot que es vé seguint des del Govern de la Republica. I això no buscant «fórmulas jurídicas» o passant temps i més temps sense resoldre res, o fent la comèdia de primerament fer-nos solmetre i després fer com si ens «regalessin» alguna cosa. No així. Les llibertats, les facultats que tenim, són nostres i ben nostres. Per tant, no volem que ens «regalin» res. Volem que ens reconeguin el que és nostre.

Que es varen equivocar fent un recurs que no es pensaven que pogués arribar allí on arribat? Ah, la culpa no és pas nostra. Que vagin a «La Lliga» a fer-ne càrrecs. «La Lliga» que no és pas Catalunya. I que ja poden veure com els hi ha pagat el mal-de-cap en què els ha posat. Ara, després de què fou l'autora de què es presentés el recurs fins ha negat al Govern la confiança.

Catalunya, però, només pot admetre la solució que hem dit. El Sr. Samper, mentrestant, que vagi cercant «fórmulas». Catalunya anirà seguint el seu camí. I no confiem pas gens que el senyor Samper la trobi la fórmula. Aquest govern menys que ningú. Perquè ben clar els hi digué

Prieto en el seu discurs d'ahir: «Crec que en aquests moments la governació del país requereix homes de tècnica superior als que avui prenen seient en el blac blau».

Si no es volen, però, donar compte d'això, nosaltres no sabem que fer-hi.

Anirem seguint endavant. Sabem que al nostre costat, hi tenim totes les forces autènticament republicanes, autonomistes i nacionalistes de tots els pobles espanyols.

Cal, però, que tots, més avui que mai, encara, estem amatents a les ordres del President de Catalunya. La victòria és completament segur que serà nostra. Estem convençuts que només caldrà que mantinguem la nostra posició, ferma, disciplinada.

Hi ha, però, amenaces. «La diciadura tornarà i no trigarà gaire», ha dit el Sr. Calvo Sotelo a Parlament. I el greu és que ho ha pogut dir en un Parlament. Això no vol dir altra cosa que allí hi ha molta gent que no hi posarien gaires traves. Els mateixos de la política vergonyant de claudicacions antirepublicanes.

I les paraules del Sr. Calvo Sotelo, eren més que paraules. Eren una amenaça. Una amenaça feta a consciència i amb tot el sentit.

Cal, doncs, que no estem desprevinguts. I que tots, absolutament tots, estem a les ordres del President de Catalunya.

Catalunya, que disposada a tot està i estaria, abans de deixar-se prendre res del que és seu, del tot seu. Les seves llibertats ja reconegudes al davant de tot.

Cridem, doncs, avui, també, i amb més força: Visca Catalunya!

“Repetim la consigna. Catalunya es mantindrà ferma ara com abans”.

(De “La Humanitat”, d'avui).